

Executive Report

TEC ได้เริ่มการประเมินผลที่สอดคล้องกัน 5 ตัว

เกี่ยวกับการช่วยเหลือระดับนานาชาติที่มีต่อสீนามิ เรื่องนี้ก็เป็นหนึ่งใน 5 ของการประเมินผล

จุดประสงค์ของการประเมินผลคือ เพื่อพิจารณาผลของการช่วยเหลือสี่นามิ

ลำดับแรกบทบาทของผู้ทำงานจากนานาชาติบนศักยภาพของท้องถิ่นและแห่งชาติที่มีต่อการบรรเทา

ทุกข์และการฟื้นฟู และการลดความเสี่ยง TOR ได้แจกแจงออกมาเป็น 6 จุดประสงค์ดังต่อไปนี้

- ประเมินศักยภาพของท้องถิ่นและระดับชาติได้เปลี่ยนอย่างไร
เนื่องมาจากผลลัพธ์จากการช่วยเหลือสี่นามิ
- ประเมินว่าผู้ดำเนินงานจากนานาชาติที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับศักยภาพของท้องถิ่น
และระดับชาติในการให้ความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์และการฟื้นฟูดำเนินการได้ดี
แค่ไหน
- ประเมินว่าทั้งความตั้งใจและความไม่ได้ตั้งใจได้เปลี่ยนแปลงศักยภาพของท้องถิ่น
และระดับชาติ ซึ่งเป็นผลมาจากการช่วยเหลือสี่นามิโดยผู้ดำเนินงานนานาชาติ
- ประเมินขอบเขตว่าโปรแกรมใดของ การเปลี่ยนแปลง / การลดความเสี่ยง /
การฟื้นฟู ที่ได้มีการวางแผนและดำเนินการ
มีความเป็นไปได้ว่าจะมีอิทธิพลต่อศักยภาพในท้องถิ่นและระดับชาติ
- บทเรียนที่ได้กลั่นกรองมาจากการเรียนรู้สำหรับความพยายามในการสร้างความเข้ม
แข็งให้กับศักยภาพของท้องถิ่นและระดับชาติสำหรับการตอบสนองและการฟื้นฟู
กฤตการณ์ในอนาคต
- มั่นใจได้ว่าทั้งหมดข้างต้นมีการประเมินและเน้นไปที่ความแตกต่างของเพศและประ
สพการณ์ที่หลากหลายของผู้หญิงและผู้ชาย

งานภาคสนามที่ดำเนินการในระหว่างกลางเดือนกันยายนและกลางเดือนพฤศจิกายน 2005
ใน 4 ประเทศที่ได้รับผลกระทบ อินโดนีเซีย ศรีลังกา มัลดีฟ และประเทศไทย

มีทีมจากคณะที่ปรึกษานานาชาติ 3 ที่ได้ทำการศึกษาทั้ง 4 ประเทศ

พร้อมกับความช่วยเหลือเพิ่มเติมจาก ที่ปรึกษาแห่งชาติมัลดีฟ (Maldives National consultants)

ที่ได้สนับสนุนกระบวนการทำงานในอินโดนีเซีย ศรีลังกา และประเทศไทย ในขณะที่เจ้าหน้าที่จาก

Care Society สนับสนุนการศึกษาในมัลดีฟ

การสำรวจโครงสร้างในมุมมองของผู้อ้างสิทธิได้จัดทำขึ้นใน อาจะห์ (อินโดนีเซีย) และศรีลังกา

สำหรับจุดประสงค์ของการประเมินผลนี้ คำว่า “ศักยภาพ” ได้ถูกขยายเป็นหลาย ๆ ความหมาย เช่น มีความหมายมากกว่าทักษะทางด้านเทคนิค นอกจากนี้ยังรวมถึงความสามารถในการเข้าถึงบริการและโปรแกรม มีอิทธิพลและตั้งนโยบาย และการฟื้นฟูในระยะยาว และระเบียบวาระการก่อสร้างสิ่งต่าง ๆ ใหม่ และเพื่อเปิดและใช้พื้นที่ในการรักษาผู้ถือหน้าที่ในทุกระดับให้สามารถชี้แจงได้ รวมถึงกระบวนการว่าผลลัพธ์ใดที่บรรลุผลสำเร็จ การมีส่วนร่วมอย่างชัดเจน การปรึกษา และการแบ่งปันข้อมูล การประเมินผลไม่ได้มีความพยายามในการประเมินผลการทำงานขององค์กรใดองค์กรหนึ่งแต่เน้นไปที่ผลกระทบโดยรวมและดึงบทเรียนมาจากการช่วยเหลือโดยรวมทั้งหมด ทีมได้ตระหนักว่ามีความหลากหลายอย่างกว้างขวางในผลงานและมีหลาย ๆ ตัวอย่างที่อาจจะมีข้อยกเว้นในการเฝ้าสังเกตการณ์แนวโน้มทั่ว ๆ ไป

ศักยภาพในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ

ในระดับประเทศ ประเทศไทยประสบความสำเร็จในการจัดการการช่วยเหลือ โดยดึงจากโครงสร้างและแผนงานที่ได้มีการเตรียมอย่างดี ในอินโดนีเซียและศรีลังกา การช่วยเหลือได้เกิดความเสียหายเนื่องจากขาดการประสานกันระหว่างรัฐบาลที่มีอยู่ในขณะที่ในมัลดีฟมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพในเบื้องต้นของการช่วยเหลือ แต่ต่อมาบ้างขาดตัวแทนของชุมชนที่อยู่ห่างไกลออกไป ในทั้ง 4 ประเทศแนวโน้มแบบนั้นมุ่งไปสู่การควบคุมที่รวมอยู่ตรงศูนย์กลางมากเกินไปเป็นเหตุให้เกิดความยากลำบากในความสัมพันธ์ต่อองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ศักยภาพของประเทศสำหรับการเตรียมพร้อมรับมือกับภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้ทำให้แข็งแกร่งขึ้นโดยองค์กรนานาชาติ โดยเฉพาะในศรีลังกา มัลดีฟ และประเทศไทย ในอินโดนีเซีย ประเทศเริ่มแรกเข้าไปมีความสำคัญในการพัฒนาในนโยบายแห่งชาติและศักยภาพของประเทศ ซึ่งยังไม่ได้รับการพิสูจน์ ทั้งภูมิภาค กลุ่มนานาชาติมีบทบาทที่เป็นประโยชน์ในการเพิ่มความเข้าใจในประเทศเกี่ยวกับสิทธิและสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ที่ต้องย้ายถิ่นฐานภายใน แม้ว่าจะไม่เสมอไปที่มาพร้อมกับผลจากความปรารถนา แต่การปฏิสัมพันธ์ของรัฐบาลส่วนท้องถิ่นและระดับชาติยังคงเป็นปัญหา

ผลลัพธ์ที่ได้มีด้านบวกน้อยกว่าในระดับชุมชน การประเมินผลพบว่ากรรมสิทธิ์ในท้องถิ่นของการช่วยเหลือสิ้นนามิได้ถูกทำให้อ่อนแอลงและศักยภาพ

ท้องถิ่นบางอย่างถูกทำให้มีความเสี่ยงมากขึ้นโดยการช่วยเหลือในภัยพิบัติ
จากการสำรวจในศรีลังกาแสดงว่าแม้ว่าโดยทั่ว ๆ ไปการช่วยเหลือในช่วงเริ่มต้นจัดอยู่ในระดับบวก
แต่ก็ลดลงเมื่อเวลาผ่านไป ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพคือ
การแสดงให้เห็นโดยสิ่งที่ได้มามีเพียงแค่เกือบ 20%
เท่านั้นของผู้ถือสิทธิเรียกร้องได้รับความพอใจในวิถีทางที่ทักษะของตนเองได้ถูกใช้ไป
ในขณะที่เกือบครึ่งพบว่าการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ค่อนข้างจะไม่พอใจหรือแยกว่า
การสำรวจยังได้แสดงถึงความคิดในการขาดความยุติธรรมในการช่วยเหลือ
ครัวเรือนที่มีผู้หญิงเป็นหัวหน้าครอบครัวและครัวเรือนที่ยากจนกว่าคือคนที่เสียเปรียบมากที่สุด
ในขณะที่คนที่ไม่มีปากมีเสียงกว่าก็ได้รับผลประโยชน์มากกว่า
แนวโน้มนี้ดูเหมือนว่าจะเพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป
มีการให้ความช่วยเหลือต่อชนกลุ่มน้อยในระหว่างช่วงเวลามรสุมทุกปี
แต่ก็ได้รับการแจ้งรายละเอียดน้อยและรวมถึงการจัดการเกี่ยวกับสิทธิของชนกลุ่มน้อย
และมีความสามารถน้อยกว่าในการเข้าไปถึงบริการที่ใช้ร่วมกัน
พวกเขาได้ถูกมองข้ามไปในระยะการฟื้นฟูและในระยะก่อสร้างสิ่งต่าง ๆ ใหม่
ความต้องการพิเศษของพวกเขาและการต้องระงับความรู้สึกต้องการบทบาทและกลยุทธ์การช่วยเหลือ
ที่มากกว่านี้

ผู้หญิงได้ลงความพอใจไว้ในระดับต่ำในเรื่องการช่วยเหลือทั่วไปมากกว่าผู้ชาย
(ในศรีลังกาที่น้อยที่สุด)

อาจส่งผลกระทบต่อความสนใจในการช่วยเหลือในประเด็นของการคุ้มครอง
มีความสำเร็จที่ชัดเจนในเรื่องนี้แต่โดยทั่ว ๆ ไป
องค์กรสากลได้นำน้อยกว่าที่พวกเขาควรทำในการคุ้มครองผู้หญิง ที่เสี่ยงที่สุด คือ
คนที่ถูกทำให้เป็นกลุ่มน้อยโดยปัจจัยที่แตกต่างกันหลาย ๆ อย่างในครั้งเดียว
โดยเฉพาะความขัดแย้ง และผู้หญิงที่อยู่ในค่ายด้วยเช่นกัน
ผู้หญิงที่มีทรัพย์สินเพียงเล็กน้อยก่อนสิ้นนามีแนวโน้มว่าจะได้รับการชดเชยที่น้อยกว่าผู้ชายที่มีทรัพย์สิน
อยู่มากแล้ว นี่เป็นความจริงโดยเฉพาะในกรณีของการสนับสนุนด้านอาชีพ

ภายใต้ปัญหาในระดับชุมชนคือ การขาดการเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในระยะแรก ๆ
ในฐานะชุมชนและ NGO ท้องถิ่น (CBOs และ NGOs)
หลายๆองค์กรนี้ได้มีบทบาทหลักในช่วงระยะเวลาการค้นหาและกู้ภัยแต่ถูกกันเป็นชนกลุ่มน้อยในช่วง
กระบวนการบรรเทาทุกข์ ความสัมพันธ์ได้กลายเป็นความตึงเครียด

หรือศักยภาพถูกทำให้อ่อนแอลง

โดยเวลาที่องค์กรได้มองหาความร่วมมือในช่วงระยะเวลาการบรรเทาทุกข์

หนึ่งในด้านที่ประสบความสำเร็จที่สุดของการช่วยเหลือ คือการให้เงิน

ทำให้ชุมชนและแต่ละคนมีทางเลือกที่ใหญ่กว่าการรับบริการแจกจ่ายวัสดุต่าง ๆ

จากการสำรวจในอาเจห์ 90% ของคนที่ถูกสำรวจรู้สึกว่าการเงินดีกว่าอาหารหรือสิ่งของช่วยเหลืออื่น ๆ

ในหมู่ผู้ถูกสำรวจในศรีลังกา ส่วนใหญ่ (53%) ต้องการเงินมากกว่าสิ่งของ ซึ่งถูกสนับสนุนอีก 12%

ที่รู้สึกว่าการเงินทำให้พวกเขาสามารถซื้อของที่ตนต้องการได้

ประเด็นการช่วยเหลือจากนานาชาติ

ในด้านที่เฉพาะเจาะจงของการช่วยเหลือที่ได้ทำให้อ่อนแอในท้องถิ่นอ่อนแอลง รวมถึง

“การขโมย” เจ้าหน้าที่จากองค์กรอื่น ๆ โดยเฉพาะ NGOs

ท้องถิ่นและภาระหนักที่ต้องการสำหรับการรายงาน

มีการเน้นย้ำมากเกินไปในเรื่องความเร็วและประวัติ นำไปสู่ความไม่จำเป็น

และความเปล่าประโยชน์ในการใช้เจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญ หลายคนนั้นมีประสบการณ์ตรงน้อย

และโดยเฉพาะข้อในการจัดการกับโครงสร้างทางสังคมที่มีความซับซ้อนสูงของชุมชนในภูมิภาค

ในด้านโครงสร้างนี้สะท้อนถึงการประเมินการที่ต่ำในศักยภาพของท้องถิ่น ซึ่งคือโดยทั่ว ๆ

ไปในการจัดการกับปัญหาที่เร่งด่วนที่สุด สิ่งที่ได้ในทั้ง 4

ประเทศแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมด้านการช่วยเหลือชีวิตส่วนใหญ่ได้ดำเนินการโดยชุมชนท้องถิ่นก่อน

การมาถึงของหน่วยช่วยเหลือแห่งชาติและนานาชาติ

พวกเขาต้องการสนับสนุนในการสานต่อไปในขั้นการฟื้นฟู

ความผิดพลาดเริ่มแรกในการพัฒนาการสนับสนุนความสัมพันธ์มีการประนีประนอมในความ
มีประสิทธิภาพและความมีประสิทธิภาพของการช่วยเหลือจากนานาชาติในระยะยาว

โดยการประพฤติดังกล่าวเหมือนว่าถ้าหากพวกเขาได้รับการช่วยเหลือชีวิตยาวนานหลังจากระยะนี้ในการช่วยเหลือได้จบลง องค์กรนานาชาติได้ทำลายการรับรองสำหรับศักยภาพในท้องถิ่นลง

และทำให้การฟื้นฟูระยะยาวมีความยากลำบากมากขึ้นอีก

เป็นเรื่องยากในการหาความสมดุลที่ตรงจุดระหว่างการส่งการบรรเทาทุกข์ไปในทันทีทันใดกับการเข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในศักยภาพของท้องถิ่น

แต่ในกรณีนี้องค์กรนานาชาติได้เคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วเกินไป
อาจจะเป็นเพราะว่าความกดดันอย่างยิ่งในการต้องใช้จ่ายอย่างรวดเร็ว

สรุป

ศักยภาพไม่สามารถถูกแยกจากประเด็นของอำนาจได้
สังคมที่ก่อเกิดผลในการจัดการสถานการณ์ของตนเองในความไม่ยุติธรรมและการแบ่งแยกชนกลุ่มน้อย
ก่อนข้างจะสามารถจัดการได้ดีกับภัยพิบัติ
ศักยภาพของท้องถิ่นไม่ได้หมายความว่า การนำความช่วยเหลือมาให้แต่มีบทบาทในระยะยาวในการ
บรรเทาภัยพิบัติ แต่ไม่ใช่เรื่องง่ายๆ ในหลายๆประเทศที่มีปัญหารุนแรงในการแบ่งแยกทางสังคม
และแม้แต่ความขัดแย้ง การสร้างศักยภาพในสังคมแบบนั้นไม่่ง่ายในการสนับสนุนโครงสร้างสถาบัน
แต่มีความซับซ้อนมากของกระบวนการด้านการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องในการให้อำนาจผู้ที่ยากจนมาก
และคนที่ถูกกีดกัน ดังนั้นเมื่อเกิดภัยพิบัติ พวกเขาต้องสามารถเรียกร้องในชุมชนของตน
เจ้าหน้าที่ในท้องถิ่น และรัฐบาลระดับประเทศได้

จากความเชื่อนี้ การช่วยเหลือสันามิจะต้องได้รับการประเมิน
ไม่เฉพาะในด้านของการนำสิ่งของและบริการไปให้
แต่ยังมีด้านที่ว่าได้สนับสนุนศักยภาพท้องถิ่นบ้างหรือไม่ โดยเฉพาะในชุมชนกลุ่มน้อย
แต่ไม่ได้มีการบันทึกไว้เสมอไป
และบ่อยไปที่เกิดผลกระทบต่อสังคมจากการช่วยเหลือเป็นสิ่งที่ไม่มีใครทราบ
แม้แต่ต่อองค์กรที่เป็นเหตุให้เกิดก็ตาม
ศักยภาพที่เข้มแข็งควรจะได้รับ การตระหนักให้มากกว่านี้เหมือนกับว่าเป็นประเด็นในนั้นอยู่แล้ว
ความสำคัญของชนิดของศักยภาพที่มีความเข้มแข็งของการมีส่วนร่วม คือ
นั้นได้แสดงถึงการเข้าใจความยั่งยืนมากกว่าในการตอบสนองต่อภัยพิบัติ
ประโยชน์ได้มาจากผลระยะยาวในการบรรเทาและป้องกันภัยพิบัติ
เช่นเดียวกับจากการจัดการความต้องการอย่างทันทีทันใด

ความสำคัญของศักยภาพที่เข้มแข็งได้มีการรับรู้ในการแนะนำหลักการสำหรับการช่วยเหลือ
ด้านมนุษยธรรม แม้ว่าไม่ชัดเจนมากพอที่จะเชื่อมโยงกับการบรรเทาภัยพิบัติ
การประเมินผลได้เน้นไปที่ความไม่สอดคล้องกันระหว่างนโยบายของรัฐในด้านของผู้ดำเนินการด้าน
มนุษยธรรมนานาชาติ และการปฏิบัติงานจริงในด้านของการปฏิบัติงานโดยตรง
การมีส่วนร่วมกับศักยภาพท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมในชุมชน
เมื่อระบบช่วยเหลืออยู่ภายใต้แรงกดดันในสถานการณ์วิกฤติ

ความเร่งด่วนในการส่งบริการเหนือกว่าสิ่งอื่นใด

การช่วยเหลือสีนามิอาจจะเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนอย่างยิ่งก็ได้

อย่างแน่นอน มีแรงกดดันมากสำหรับ “ผลลัพธ์” จากสำนักงานใหญ่ขององค์กรนานาชาติ แต่แม้แต่ในระหว่างเจ้าหน้าที่ในพื้นที่

ก็มีแนวโน้มทั่วไปในการประเมินการศักยภาพท้องถิ่นต่ำไปและให้ความสำคัญในการขนส่งความช่วยเหลือจากภายนอกเข้ามามากเกินไป นี่เป็นกระบวนการที่ช่วยยืนยันอีกครั้งด้วยตัวของมันเองในการเพิกเฉยต่อศักยภาพท้องถิ่น

บทบาทของการช่วยเหลือจากภายนอกทั้งหมดถูกทำให้ดูเหมือนว่ามีความสำคัญมากกว่า ยังมีความช่วยเหลือจากภายนอกเข้ามามากเกินไป ไร้อรรถประโยชน์ก็ถูกประเมินต่ำไปมากเท่านั้น อุปสรรคคือ ได้มีการเริ่มต้นในทางนั้นแล้ว

ความสัมพันธ์และกลยุทธ์ก็ตกไปสู่การพัฒนาที่เป็นด้านบวกมากกว่าในช่วงระยะเวลาฟื้นฟู การช่วยเหลือได้หยุดอยู่ที่ประมาณ 6 เดือน และในกรณีของภัยพิบัติสีนามิก็เป็นเช่นนั้น

มีความจำเป็นต้องคิดใหม่เกี่ยวกับเป้าหมายตอนสิ้นสุดในการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม และเคลื่อนจากการขนส่งบริการสู่โครงสร้างอำนาจศักยภาพหรือ

อีกคำพูดที่ว่าเปลี่ยนจากที่เน้นไปที่การนำไปสู่การสนับสนุนและการอำนวยความสะดวก

สาระสำคัญ

ที่ประเมินผลได้แจ่มแจ้งกุญแจสำคัญ 3

อย่างสำหรับความสนใจของผู้ดำเนินงานนานาชาติ ทั้งหมดเกี่ยวกับมาตรฐานสากลที่มีอยู่แล้ว แต่บนพื้นฐานของการประเมินผลครั้งนี้แสดงถึงจุดที่ที่การช่วยเหลือสีนามิมีจุดอ่อนในการปฏิบัติ

- **การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับศักยภาพท้องถิ่นและแห่งชาติ**

นี้รวมถึงความสามารถในการรับรู้และแยกแยะศักยภาพท้องถิ่นและความต้องการในการรวมชุมชนท้องถิ่นในการวางแผนและการตัดสินใจผ่านการมีส่วนร่วมและการปรึกษา และสัญญาในการสืบต่อการตัดสินใจในส่วนที่เป็นไปได้

- **สนใจต่อความไม่เสมอภาคในสังคม การถูกกีดกันออก และระบบชนชั้น**

ศักยภาพควรจะได้รับกำหนดอย่างชัดเจนในความสัมพันธ์ต่อไม่เฉพาะทักษะและการอบรมแต่ต้องให้อำนาจคนยากจนและชนกลุ่มน้อยด้วยเช่นกัน

ศักยภาพของชุมชนในการต่อต้าน ภัยพิบัติเป็นเรื่องละเอียดอ่อนต่อสิ่งนี้ รวมถึงไม่ง่ายในการจำแนกกลุ่มเหล่านั้นออกมาแต่ให้มั่นใจว่า

โดยเฉพาะเสียงของพวกเขาจะได้ถูกรับฟังในการตัดสินใจ

- **การสนับสนุนต่อสภาพแวดล้อมและสภาวะแวดล้อมที่มีอำนาจ**
 ชนกลุ่มน้อยต้องปรับปรุงตำแหน่งของตนในการเชื่อมสัมพันธ์กับชุมชน
 และชุมชนในการสัมพันธ์ต่ออำเภอและผู้บริหารประเทศ
 พื้นฐานสำหรับกระบวนการนี้คือให้อำนาจสนับสนุนผ่านกลยุทธ์การจัดการข้อมูลและความ
 มุ่งมั่นแข็งสู้การมีเหตุมีผล การทำการพิสูจน์ให้เห็นก็เป็นส่วนประกอบที่สำคัญด้วยเช่นกัน
 แต่ควรจะต้องอยู่บนพื้นฐานของการยกระดับศักยภาพท้องถิ่นมากกว่า
 การแทรกแซงจากภายนอก

คำแนะนำ

สำหรับคำแนะนำในแต่ละประเทศ
 กรุณาอ้างอิงรายงานการวิเคราะห์แต่ละประเทศที่แสดงอยู่ในอ้างอิง
 สาระสำคัญข้างต้นได้สรุปมาเป็นคำแนะนำดังต่อไปนี้ สำหรับองค์การนานาชาติ

คำแนะนำที่สำคัญ

การพูดคุยเกี่ยวกับในด้านกว้างในระดับโลกควรจะเริ่มต้นในการจัดการกับความต้องการสำ
 หรับการปรับหลักการเบื้องต้นด้านมนุษยธรรมใหม่โดยตั้งอยู่บนหลักการที่ว่าความเป็นเจ้าของในกา
 รช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมควรจะอาศัยใน ผู้มีสิทธิเรียกร้อง
 หมายความว่า การเปลี่ยนจากการเน้นไปที่การนำไปให้ผู้การสนับสนุนและการอำนวยความสะดวก
 การพูดคุยนั้นหวังว่าจะได้อำนวยความสะดวกในการดำเนินในคำแนะนำดังต่อไปนี้

คำแนะนำที่ 1 : มีส่วนร่วมในศักยภาพท้องถิ่นและแห่งชาติ

- องค์การนานาชาติควรเตรียมตัวล่วงหน้าสำหรับปัญหาของการขยายส่วนที่ไม่ง่ายโด
 ยการแจกจ่ายทรัพยากร
 แต่โดยการทำให้ระบบและการปฏิบัติของตนมีความเหมาะสมเช่นกันสำหรับการเพิ
 มการมีส่วนร่วมให้มากที่สุดของชาวบ้านท้องถิ่นและรัฐบาลแห่งชาติ

- พวกเขาควรวางแผนในการเปลี่ยนไปสู่วิธีการทำงานร่วมกันมากขึ้นในระหว่าง “ภัยพิบัติขนาดใหญ่” เพื่อมั่นใจว่าพวกเขาไม่ได้ขยายออกเกินกว่าความสามารถ แต่ควรจะเชื่อมกับคนอื่นและแบ่งบทบาทกัน
- พวกเขาควรมีกลยุทธ์หุ้นส่วนอย่างชัดเจนและพัฒนาหุ้นส่วนในท้องถิ่นตั้งแต่เริ่มต้นเพื่อบรรลุความสำเร็จเพื่อความราบรื่นในการเปลี่ยนจากการบรรเทาทุกข์สู่การฟื้นฟู
- พวกเขาควรจะมีวิธีการทำงานสำหรับการทำให้เงินสนับสนุนมีระยะเวลายาวขึ้นแม้ว่าจากระยะเริ่มแรกของการเข้าไป และควรพิจารณาพิเคราะห์ตรวจสอบในรายงานความต้องการเพื่อมั่นใจว่าพวกเขาไม่ได้แบ่งแยกขัดต่อ CBOs
- ข้อตกลงที่เฉพาะเจาะจงและอนุสัญญา ควรจะได้รับการทำขึ้นเพื่อป้องกัน “การขโมย” เจ้าหน้าที่เพื่อมั่นใจว่าศักยภาพชุมชนไม่ได้ถูกทำให้อ่อนแอลง

คำแนะนำที่ 2 : สนใจต่อความไม่เสมอภาคในสังคม การถูกกีดกัน การแบ่งชนชั้น

- กลวิธีควรจะได้รับพัฒนาเพื่อให้อุ่นใจว่าผู้หญิงและชนกลุ่มน้อยสามารถเข้าถึงข้อมูลได้เต็มที่
- ผู้หญิงที่มีสิทธิเรียกร้อง ควรจะเป็นตัวแทนในการตัดสินใจทุกอย่างที่ส่งผลต่อพวกเขา
- การวางแผนควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของการสันนิษฐานที่ว่าความช่วยเหลือมีความเป็นไปได้ในการไปเสริมความไม่เสมอภาคภายในชุมชน เว้นเสียแต่ว่ามีการนำการปฏิบัติที่ได้รับการแก้ไขแล้วมาใช้
- การวางแผนควรจะใช้ประโยชน์จากความซับซ้อนของโครงสร้างชุมชนและความต้องการที่ตามมาสำหรับความรู้เกี่ยวกับสื่อกลางในชุมชนกับอำนาจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ
- การรวมเอาชนกลุ่มน้อยควรจะได้รับดูแล ในฐานะที่เป็นหลักการเบื้องต้น หรือสิทธิเบื้องต้น โดยไม่ต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่าย
- ความช่วยเหลือที่ควรสอดคล้องกับความต้องการมากกว่าถูกจำกัดเฉพาะที่ภัยพิบัติ

ในกรณีของสิ้นนามิคนที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งควรรวมอยู่ในความช่วยเหลือด้วย

คำแนะนำที่ 3 : การสนับสนุนต่อสภาพแวดล้อมและสภาวะแวดล้อมที่มีอำนาจ

- ชุมชนควรจะได้รับ การส่งเสริมในการพัฒนาแผนของตนเองสำหรับภัยพิบัติในอนาคต
และการได้รับสิ่งของสนับสนุนบนพื้นฐานของการจัดสรรอย่างเพียงพอจะต้องได้รับการจัดทำขึ้นสำหรับคนยากจนและชนกลุ่มน้อย
ควรจะขยายขอบเขตไปถึงองค์การทางสังคมพลเรือนรวมถึงกลุ่มผู้หญิง
- รัฐบาลในประเทศในประเทศที่มีแนวโน้มในการเกิดภัยพิบัติควรพัฒนาแผนที่ครอบคลุมและวิธีการสำหรับการจัดการภัยพิบัติ
รวมถึงการจัดการข้อมูลเพื่อให้มั่นใจว่าชุมชนจะได้รับการแจ้งข่าวอย่างเต็มที่ในทุกกระยะของการช่วยเหลือ
- พวกเขาควรมีแผนไม่ใช่เฉพาะสำหรับการตั้งศูนย์กลางในการจัดการการตอบสนองต่อภัยพิบัติ แต่ควรจะสามารถร่วมมือกันระหว่างแผนกและระหว่างศูนย์กลางและรัฐบาลท้องถิ่น
- เหล่าผู้คนที่ช่วยเหลือภัยพิบัติควรมั่นใจว่ามีข้อมูลอย่างเต็มที่เกี่ยวกับกิจกรรมของตนให้สำหรับผู้ที่ได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะในชุมชนท้องถิ่น อาจรวมถึงการประกาศข้อมูลด้านการเงินที่ให้และสาธารณะสามารถตรวจสอบบัญชีได้
- องค์การควรจะทำให้ผู้ดูแลตรวจตรามีความเข้มแข็งและสนับสนุนสื่อมวลชนในการไปรโมทถึงเหตุและผลผ่านความเข้าใจที่ดีกว่าของการช่วยเหลือและโอกาสสำหรับรับฟังความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น